

Ce pagube poate produce vorbirea

Krefeld 04.06.2000, 10: 00

Ewald Frank

Domnul ne-a dăruit lumina Lui, și noi dorim să umblăm în această lumină. Noi am putea să mai citim multe versete biblice, dar acum este vorba de mai mult decât doar ca Cuvântul, voia, și numele lui Dumnezeu să ne fie descoperite. Totul este prețios și minunat, dar să citim acum și ceea ce a scris Pavel colosenilor, în cap. 3 vers. 2-4.

“Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Când se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă.” Isus Hristos a fost descoperirea personală a lui Dumnezeu. Noi ca fii și fiice ai lui Dumnezeu, să ne supunem Capului, în trupul lui Hristos. Hristos este capul nostru, și El dorește să se descopere în toate măduarele trupului. Noi trebuie să ajungem până acolo încât nu doar profeția biblică să se îplinească, ci toate făgăduințele care au fost date, să se îplinească și în viețile noastre. Să fie o realitate dumnezeiască în viețile noastre.

Cu privire la pocăință, înnoire, nașterea din nou, botezul cu Duhul Sfânt, indiferent ce ar fi, acestea trebuie să fie experiențele noastre cu Dumnezeu. Și dacă au fost experiențele noastre personale, atunci noi avem pecetea primită direct de la Dumnezeu, pecetluirea cu Duhul Sfânt. Duhul Sfânt nu pecetluiește aer, ci trebuie ca acolo să se găsească un conținut prețios. Dacă cineva pecetluiește ceva, acolo trebuie să existe lucrul cel mai prețios care poate exista. Altfel, poți să lași lucrul respectiv aruncat undeva într-un colț. În Efeseni 1:13 este scris:

“Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului Evanghelia mântuirii voastre, ați crezut în El, și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit.” Mai întâi trebuie să existe conținutul prețios al Cuvântului lui Dumnezeu. Acest conținut a fost atât de prețios, încât proorocii Vechiului Testament căroră li s-a dat acest Cuvânt prețios, au fost numiți “dumnezei”, din pricina Cuvântului pe care l-au primit. În ei a fost substanța dumnezeiască. Ei au fost oameni ca și noi, dar au fost transpuși în sfera dumnezeiască. Noi nu suntem dumnezei – suntem oameni, dar suntem copii ai lui Dumnezeu. Ioan scrie în 1 Ioan 3:2:

“Prea iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.” Noi avem o datorie sfântă față de Dumnezeu. Când am trăit înnoirea, nașterea din nou, atunci noi trebuie să ne dezbrăcăm de omul vechi, care este lipit de noi. În Efes. 4: 22: “cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi” – acest lucru trebuie să-l faceți voi.

Nașterea din nou începe prin lucrarea lui Dumnezeu în noi, dar de omul vechi noi trebuie să ne dezbrăcăm. Tu și eu, noi trebuie să ne dezbrăcăm de omul cel vechi. Este scris aici:

“cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi, care se strică după poftele înșelătoare; și să vă înnoiți în duhul minții voastre, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.” O neprihănire prin credință, o mântuire totală. Precum Domnul Dumnezeu l-a făcut

pe Adam după chipul Lui, și Isus Hristos s-a identificat cu noi, la fel noi vom fi transpuși în asemănarea lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Este nevoie ca și limba noastră să fie ținută în frâu, cuvintele noastre să fie cântărite – noi să nu facem ce dorim, ci să ne dăm seama că stăm în fața lui Dumnezeu și să spunem:

“Doamne, ce vrei să fac? Este voia Ta ca eu să fac cutare lucru?” Cu privire la limbă, eu doresc să citesc din Iacov 3 de la vers. 5: *“Tot așa și limba, este un mic mădular, și se fălește cu lucruri mari. Iată un foc mic ce pădure mare aprinde. Limba este și ea un foc, este o lume de nelegiuiri. Ea este aceea dintre mădulele noastre care întinează tot trupul și aprinde roate vieții, când este aprinsă de focul gheenei.”* Iacov a folosit o pildă: un foc mic arde o pădure întreagă.

În ultimele luni am văzut și am auzit că păduri de kilometri pătrați au fost arși în SUA, și totul a pornit de la un chibrit, sau o țigară care a fost aruncată. Ceva mic, neimportant – poate face niște rele la care nici să nu te gândești. Să aprinzi ceva, e un lucru mic, dar apoi poate să ardă o pădure întreagă. Câteodată este un cuvânt, o propoziție, în care nu suntem chiar atenți – și noi nu înțelegem care sunt rezultatele, și nu putem să mai reparăm apoi lucrurile. Eu nu povestesc de obicei, dar acum vă spun ceva.

Un bărbat pe care eu l-am întâlnit în anii ‘58 în Texas, SUA, Harry Hambell, mi-a trimis în urmă cu două luni una din predicile lui. El povestește acolo ceva. O tânără “cumsecade” cum s-ar zice, a răspândit zvonul că un predicator a avut o legătură cu ea. Respectivul a fost dat afară, biserica a fost distrusă, toți s-au împrăștiat, și după treizeci de ani... acest lucru s-a întâmplat acum 31 de ani. Și acum, după 30 de ani această femeie este plină de cancer și este pe moarte și îi cheamă pe bătrânii bisericii și recunoaște:

“-Eu trebuie să vă vorbesc! Iertați-mă: eu am dorit să am o legătură cu predicatorul. El nu a vrut să aibe o legătură cu mine și de supărare eu am mințit că noi am avut niște legături unul cu altul.”

Și acum vine această soră care a făcut un astfel de rău, acum când moartea o privește în ochi, ea vine acum ca bătrânii să se roage pentru ea. Dar spuneți-mi voi cine repară tot răul care s-a petrecut în sufletele credincioșilor? Tăceți, Dumnezeu să judece: uneori nu doar femeile vorbesc prostii ci și unii bărbați o fac. Dar când este vorba de un reproș, sau de o denunțare, atunci Satana stă în spatele acestor vorbe. El ! Vă pot spune chiar și eu niște lucruri petrecute cu mine. Când în 1979 Pearry Green m-a sunat la telefon din cauză că doamna Frank i-a spus lui că Dumnezeu i-a descoperit că fratele Frank este homosexual și are o legătură cu Leo Elsner, închipuiți-vă: bărbatul acesta mă sună și mă critică:

“-Ești vinovat?” Eu i-am răspuns:

“-Habar n-am despre ce vorbesc oamenii în spatele meu.” Hans și Willy Kek erau la hotelul Hilten în Zürich, ei au fost de față când am vorbit cu Pearry Green. Eu am dat din cap. Eu aș fi avut niște legături cu niște animale – așa niște minciuni și niște prostii au rostit oamenii în toată lumea, cu privire la mine. Eu am dat din cap și am lăsat totul în seama Aceluia care judecă corect. Dumnezeu însuși va decide, va hotărî și va judeca corect.

Dumnezeu nu va judeca după cele auzite, ci El va judeca corect. Spuneți-mi, cine poate repara totul în sufletele acelea care au fost mințite, care au fost duse în eroare în decursul anilor? Cine poartă răspunderea pentru aceste suflete? Dragii mei, chibritul poate fi mic, scânteia poate fi mică, dar pădurea care arde după aceea, este o pagubă mare. La fel poate fi situația cu un cuvânt: îl spui cu sau fără motiv și lucrul respectiv este o minciună, dar oamenii mai degrabă

cred minciuna decât adevărul. Și nimeni nu m-a întrebat dacă este adevărat, în afară de Pearry Green.

Domnul își păzește Cuvântul. El m-a păzit și pe mine, ca eu să port Cuvântul până la sfârșitul lumii. Eu știu în cine cred. Nu învinovățesc pe nimeni, ci permit ca Dumnezeu să judece. Dar am vrut să vă spun ce s-a întâmplat în Statele Unite. Frați și surori: nu ascultați când cineva reproșează ...chiar și Scriptura spune în 1 Timotei 5:19:

“Împotriva unui presbiter să nu primești învinuire decât din gura a doi sau trei martori.”

Noi trebuie să ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu în toate punctele. Să avem o teamă sfântă de Dumnezeu și de Cuvântul lui Dumnezeu. Numai astfel putem deveni o biserică biblică, prin harul lui Dumnezeu, în care să se poată descoperi și viața lui Dumnezeu. Noi să nu ne tot cercetăm și să tot vorbim unul în spatele celuilalt, ci să fim o biserică Mireasă unită în Domnul și să spunem împreună:

“Iată Mirele vine. Ieșiți-i în întâmpinare.” Domnul meu a fost batjocorit: “Ești samaritean, ai drac, ești Beelzebub...” Oamenii L-au batjocorit în fel și chip. Domnul spune: ”Dacă astfel de lucruri se fac pomului verde, ce se va face celui uscat?” Ce au făcut ei cu Învățătorul, la fel vor face cu ucenicii. Și dacă ni se întâmplă și nouă, atunci mulțumim lui Dumnezeu. O spun foarte cinstit: câteodată m-am gândit... citiți Evrei 11 de la început până la sfârșit. Acești bărbați ai lui Dumnezeu au trecut prin necazuri și probleme multe – n-au făcut nici un rău și ce s-a întâmplat cu ei: au fost omorâți cu pietre, au fost prigonți, au trebuit să locuiască în peșteri și totuși ei purtau Cuvântul Dumnezeului celui viu. Au fost omorâți cu vorbe și cu fapte, dar totuși purtau Cuvântul lui Dumnezeu și tocmai din pricina aceasta s-a întâmplat totul.

Dacă noi nu am purta azi acest Cuvânt, atunci Satana ne-ar lăsa în pace, dar fiindcă prin alegerea și hotărârea mai dinainte a lui Dumnezeu, purtăm acest Cuvânt și am primit harul lui Dumnezeu ca să primim Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu și să-l ducem mai departe, din acest motiv dușmanul dorește să ne omoare prin cuvinte: “Despre cutare am auzit cutare lucru...” Dar Cel de sus este cel mai mare. Aici nu este vorba doar despre cel ce poartă Cuvântul și care este trimis, ci este vorba de Acela care trimite și despre Acela care descoperă Cuvântul. Așa a fost în toate timpurile și așa este și azi. Eu am multe motive ca să mă bucur că Dumnezeu m-a ajutat, mi-a dăruit har și îndurare și Cuvântul lui este purtat și se mai poartă în toată lumea.

Referitor la predicile fratelui Branham, noi nu tălmăcim și răstălmăcim, ci lăsăm totul așa cum este scris, iar cartea pe care noi o predicăm, o vestim, este Biblia – Cuvântul Dumnezeului nostru. Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor. Acesta a fost titlul pe prima scrisoare circulară în 1966 când am început cu slujba internațională. Atunci am tipărit o scrisoare circulară. Ce titlu să-i fi pus? Noi am numit-o “Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci”. Eu nu am avut nici un fel de idee cum să se facă totul, dar am știut un lucru: ceea ce Dumnezeu a spus, este adevărat și Cuvântul lui rămâne în vecii vecilor. Petru a scris-o și el și în Isaia 40 este scris:

“Căci orice făptură este ca iarba și toată slava ei ca floarea ierbii. Iarba se usucă și floarea cade jos, dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin evanghelie.” Noi mulțumim Domnului Dumnezeu, care ne-a dăruit harul Lui, care a venit în mijlocul nostru, care ni se descoperă, care a vorbit cu noi, care ne-a deschis înțelegerea. El ne ocrotește. El poate să ne ajute în toate situațiile și ne-a ajutat. Noi suntem biruitori. Eu nu am de gând să mă las biruit de dușman. Eu dau slavă lui Dumnezeu, prin Isus Hristos. Credința mea a venit din Cuvânt și este biruința care a învins toată lumea. Oamenii pot spune ce vor ei, eu știu în CINE cred și eu știu ce cred. Acest lucru cred că se potrivește tuturor: noi suntem mulțumitori că Dumnezeu a hotărât-o în așa fel încât nimeni să nu influnțeze

Cuvântul Lui. Nu mai depinde nimic de niște proorocii oarecare ci totul depinde de unul singur al cărui Cuvânt rămâne în vecii vecilor. Lăudat și slăvit să fie numele Lui cel sfânt și minunat.

Noi dorim să ne rugăm. Dumnezeu ascultă rugăciunile serioase. Să nu ne rugăm oricum, ci totul trebuie să fie o dorință în adâncul inimilor noastre. Este scris:

“Ilie era un om supus acelorai slăbiciuni ca și noi; și s-a rugat cu stăruință să nu plouă și n-a plouat deloc în țară trei ani și șase luni. Apoi s-a rugat din nou și cerul a dat ploaie și pământul și-a dat rodul.” La fel este și cu noi. Să nu o luăm într-un mod ușuratic, ci este o lucrare serioasă între noi și Dumnezeu. Cine dintre credincioși simte că limba încă nu a fost dedicată în totalitate lui Dumnezeu? Cine simte că focul dumnezeiesc încă nu a atins limba lui? Cine simte că Dumnezeu încă nu a făcut tot ce trebuia să facă cu limba noastră, astfel încât noi să devenim niște copii ascultători ai lui Dumnezeu care sunt o binecuvântare și pentru alții, conform făgăduinței:

“Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare.” Oamenii chemați și aleși de Dumnezeu sunt ascultători și ei devin o binecuvântare și pentru alții.

Hai să ne ridicăm mâinile. Doamne iubit, nimeni dintre noi n-ar trebui să-și permită să-și lase mâinile jos. Noi toți ridicăm mâinile spre Tine, cum a făcut-o și David când a zis: “Îmi ridic mâinile înspre Tine.”. Doamne Tu azi ești prezent aici în acest loc, astăzi ai vorbit cu noi.

Noi ne dedicăm Ție, primește-ne, ajută-ne pe toți, curățește-ne, sfințește-ne și botează-ne cu Duhul Sfânt și cu foc. Dăruiește-ne înnoire. Lăudat și slăvit să fii Tu o Doamne, Dumnezeul nostru. Ție, Dumnezeul Atotputernic, să-ți fie dedicat poporul Tău, pentru timp și veșnicie. Să-ți slujească Ție, să-ți fie tot timpul la dispoziție și trupul bisericii să fie zidit complet. Doamne dă la o parte tot ce nu este bun în biserică.

Fii cu noi toți. Îți mulțumesc pentru prezența Ta. Tu ești prezent într-un mod minunat. Tu ai făcut azi o lucrare mare în mijlocul nostru. Îți mulțumim! Lăudăm puterea sângelui Tău, a Cuvântului și a Duhului Tău. Ne dedicăm ție și harului Tău. Tu vei face totul bine și vei duce totul la bun sfârșit. Lăudat și slăvit să fie numele Tău cel sfânt. Și tot poporul să spună “Halelluyah”

Amin!